

[Per Stig Møller]

vores produktionsmæssige fremtid bæredygtig, men hvor vi i stedet for kan se, at regeringen tværtimod spænder ben for en højteknologisk udvikling ved at satse på den lavteknologiske, så må vi desværre konstatere, at regeringen har givet op fra starten, ikke regner med at kunne øge beskæftigelsen, men vil nøjes med at fordele og rotere og nu er i gang med at rotere så kraftigt rundt om sin egen akse, at regeringen borer et hul i jorden, hvori den selv vil glide ned sammen med den danske økonomi, inden der er gået et par år.

På den baggrund kan vi naturligvis kun stemme nej til disse forslag ved andenbehandlingen og udtrykke vores skuffelse over den manglende vilje til at forhandle med os og til at reformere arbejdsmarkedet.

Helge Sander (V):

På EF-topmødet i København det sidste par dage har arbejdsmarkedspolitikken jo også været på dagsordenen, og EF-Kommissionens formand, Jacques Delors, har sågar fremlagt en ottepunktsplan, hvor der er en række forslag, som skulle forbedre situationen med de alt for mange ledige frem mod år 2000.

Da jeg læste Delors' plan, hæftede jeg mig især ved punkt otte i planen, hvor det hedder, at stive strukturer på arbejdsmarkedet skal blødes op for at give alle arbejdstagere mulighed for at finde arbejde.

Jeg synes, at netop dette ottende punkt er værd at nævne i dag. For var det således, at EF-Kommissionens formand var taget fra Bella Centret til Folketinget i stedet for fra Bella Centret til Bruxelles, ville han nok have siddet temmelig skuffet og lyttet til vores andenbehandling her i dag, hvis han ellers forstod det.

For det, der sker med den regering, som i øjeblikket har EF's formandskab, er, at man gør det stik modsatte af det, som EF mener er et af de otte væsentligste punkter, hvis man skal forbedre arbejdsmarkedspolitikken.

For sandheden er jo, at de forslag, regeringen har fremsat, og som nu behandles under de foreliggende tre punkter på dagsordenen, i en lang række tilfælde er en understregning af, at de forskellige mekanismer, som er årsagen til, at vi har et stift arbejdsmarked, ganske enkelt bliver underbygget og forstærket.

Vi har jo desværre et konkret eksempel, som har præget dels debatten, dels udvalgsarbejdet

og dels de forhandlinger, vi har ført med regeringen. Det er den artikel, som underdirektør i Dansk Arbejdsgiverforening, Henning Gade, skrev i Berlingske Tidende, lørdag den 29. maj, der hedder: »39 ugers arbejde er lig med livsvarig forsørgelse«.

Jeg har læst arbejdsministerens svar på Henning Gades indlæg. Men sandheden er jo, at der ikke er nogen tilbagevisning som sådan af indholdet i Henning Gades indlæg. Der kommer en række forklaringer, og jeg må også konstatere, at der, så vidt jeg kan se, er fejl eller i hvert fald én enkelt fejl i den. Men det synes jeg i og for sig også er ganske ligegyldigt, for det helt centrale er jo, at der er så meget om snakken i det, Henning Gade beskriver som »39 ugers arbejde er lig med livsvarig forsørgelse«, at jeg synes, det er en kraftig understregning af, at det i hvert fald er en forkert arbejdsmarkedspolitik, vi fører, og at det er en forkert arbejdsmarkedspolitik, som regeringen ønsker at videreføre. Det er det, jeg synes vi kan få ud af den artikel, uden at vi behøver at gå i detaljer. Den tendens, der er i artiklen, og som ikke er tilbagevist, understreger det alt for tydeligt.

Derfor må vi fra Venstres side fastholde, hvad vi har sagt ved flere lejligheder, nemlig at vi har svært ved at se, at der her er tale om nogen arbejdsmarkedsreform.

Der er en række ting, som vi også har kvitteret for. Men alt i alt føler vi, at det trækker i den forkerte retning, og jeg synes, at mange af svarene på de talrige spørgsmål, der er stillet under udvalgsbehandlingen, i hvert fald ikke har bevæget tingene i en retning, som gør, at vi i Venstres folketingsgruppe føler, at der er kommet et produkt ud af det, som vi kan sige ja til.

Nu citerede hr. Per Stig Møller professor Torben Andersen, som vi har medtaget i vores betænkning, og jeg har også lyst til at understrege det, som Torben Andersen siger, for det er jo ganske centralt, hvad han siger, nemlig: Ingen realitetsændringer i forhold til det hidtil gældende system møder man i regeringens udspil.

Det er meget kort sagt, hvad vi føler på de helt centrale områder.

Under førstebehandlingen af denne reform bebudede jeg en række spørgsmål til afklaring af de mange tekniske problemer, der selvsagt